

La tribuna

La sanitat malalta

No compartim les propostes que volen convertir la sanitat en una mercaderia

JAUME

Bartumeu

En moments de crisi econòmica és quan es fa més necessari enfortir la protecció social. Però, fa dos anys que, remant contra corrent, el govern de DA ha volgut traslladar els greus problemes de tresoreria de la sanitat pública a les famílies, proveïdors, farmacèutics, infermeres, metges i personal sanitari. Un trist balanç. El director general del Servei Andorrà d'Assistència Sanitària (S.A.A.S) nomenat per DA fou acompanyat cap a la porta el mes de febrer. El successor nomenat pel Consell de Ministres dimecres passat, 26 de juny, fou desnomenat l'endemà dijous, 27 de juny, perquè la ministra i el Consell Directiu del S.A.A.S., que van proposar al Govern nomenar-lo, no s'havien adonat que estava imputat per la justícia espanyola en una causa penal oberta per malversació de cabals públics. Marxa enrere i aquí no ha passat res! Tot un símptoma de la mala manera amb que el Govern

porta la sanitat del país: de qualsevol manera.

La sanitat andorrana, el sistema sanitari públic, necessita una reforma. A Socialdemocràcia i Progrés no discutim, sinó que defensem, que cal millorar l'eficiència i reforçar l'atenció primària. I que convé sempre reforçar la qualitat dels serveis prestats, que ja són força bons.

Tanmateix no compartim sinó que combatem les propostes més o menys dissimulades que volen afavorir la mercantilització de la salut i convertir la sanitat en una mercaderia.

Ara fa dos anys un victoriós i encoratjat **Antoni Martí**, al capdavant de DA, es va presentar com l'arreglador de tots els mals de la sanitat pública, prometent-nos solucions que no només no ha complert fins avui, sinó que en alguns casos el problema ha empitjorat, com el clima laboral a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

En aquests dos anys de govern de DA les estratègies per a mercantilitzar i privatitzar la sanitat han estat permanents, un degoteig constant.

Sembla clar que es busca: reduir la sanitat pública al seu «nucli bàsic», mantenint només la quasi gratuïtat dels serveis sanitaris impres-

cindibles.

A la vegada es vol empènyer a la classe mitja cap a les assegurances privades amb prestacions complementàries sotmeses a un «repagament».

Arribats a aquest punt el problema no és ja que es dediquin més o menys recursos a mantenir les prestacions o serveis, sinó que es canviï un model globalment eficaç i de qualitat per un altre que no se sap ben bé com quedarà.

Hi ha models per fer avançar el nostre sistema sanitari cap a millors nivells d'eficiència i equitat, però sembla que es camina en sentit contrari. Caldria avançar cap a un model que posi realment l'Atenció pri-

Sembla clar que es busca: reduir la sanitat pública al seu «nucli bàsic»

mària al centre del sistema sanitari públic i l'atenció hospitalària com un recurs que porti valor afegit a la salut de la població.

Però tot apunta que el model sanitari de DA portarà a una sanitat menys pública, menys universal. Una sanitat mercantilitzada, i en conseqüència injusta, que trenca els conceptes de ciutadania i solidaritat social. Si fos així s'obriria pas al clasmisme i a la desigualtat. I s'acabaria el dret universal a la sanitat i la salut.

No es pot privar la ciutadania d'un dret bàsic, que li garanteix se-

guretat front a la malaltia i l'adversitat.

Si badem ens portaran a un sistema d'asseguració privada que deixarà fora del circuit a importants sectors de la població.

L'espectacle del nomenament-desnomenament de la setmana passada ha fet mal.

Ha fet augmentar la incertesa i l'angoixa entre els professionals sanitaris i els pacients.

EN EL MILLOR dels casos avui ja no sabem si el govern de DA ha canviat de full de ruta, fent fora sense gaires miraments al director del SASS **Josep M. Pla**, si s'enganyen ells mateixos, ens enganyen als altres o tothom alhora.

En el millor dels casos el cap de Govern **Antoni Martí** està practicant una navegació a vista pensant que qui dies passa any empeny, però mentrestant els problemes i patiments s'acumulen.

La ciutadania té dret a un govern que sàpiga on va i que es preocupi de resoldre els problemes de la gent i no a crear-ne més.

Tampoc no és demanar gaire. **Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés**